

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

Ενώπιον:- Ξ. Ξενοφώντος, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης 4329/2018

Αστυνομικός Διευθυντής Λάρνακας

-v-

Κατηγορούμένου

Ημερομηνία: 25 Νοεμβρίου 2019

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για Κατηγορούσα Αρχή: κα Ναθαναήλ

Για Κατηγορούμενο: κ. Πολυχρόνης με κα Χατζησάββα

Κατηγορούμενος παρών

ΠΟΙΝΗ

Στην παρούσα υπόθεση ο Κατηγορούμενος έχει βρεθεί ένοχος στην Κατηγορία της πρόκλησης θανάτου λόγω αλόγιστης, απερίσκεπτης ή επικίνδυνης πράξης ή συμπεριφοράς που δεν ανάγεται σε υπαίτια αμέλεια. Πρόκειται για θανατηφόρο οδικό ατύχημα, όπου μηχανοκίνητο όχημα χτύπησε πεζό καθώς ο τελευταίος διασταύρωνε το δρόμο. Υπήρξε πλήρης παράλειψή του οδηγού να αντιληφθεί τον πεζό. Υπήρξε επίσης συμβολή του πεζού στο δυστύχημα, εφόσον διασταύρωνε σε επικίνδυνο σημείο.

Οι προβλεπόμενες ποινές με βάση το άρθρο 210 του Π.Κ., Κεφ. 154, είναι αυστηρές και συγκεκριμένα πρόκειται για «φυλάκιση μέχρι 4 χρόνων ή χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις 2,500 Λ.Κ.»

Κατέληξα σε σχέση με τα γεγονότα στα ακόλουθα ευρήματα στην απόφασή μου 18/10/2019, τα οποία επαναλαμβάνω για σκοπούς πληρέστερης αιτιολόγησης της παρούσας απόφασης:

« Ο πεζός διασταύρωνε στις 14/10/2017 και ώρα 19:00 (ήταν βράδυ) με κανονικό βηματισμό από τη νησίδα προς το πεζοδρόμιο της Λεωφ. Τ. Παπαδόπουλου, σε σημείο κοντά στην είσοδο στη λεωφόρο από τον κυκλικό κόμβο, όπου και δεν υπήρχε διάβαση πεζών.

- *Επρόκειτο για δρόμο πολυσύχναστο από κόσμο με διάφορα καταστήματα (πρακτορεία, σαντουιπσάδικα κλπ), όπου θα έπρεπε σε κάθε περίπτωση να θεωρείται αναμενόμενο ότι κάποιος θα διασταύρωνε το δρόμο.*
- *Ο Κατηγορούμενος, ο οποίος γνώριζε πολύ καλά το δρόμο εισήλθε οδηγώντας το όχημά του την ίδια ώρα, μέσω του κυκλικού κόμβου στη Λεωφ. Τ. Παπαδόπουλου και χτύπησε τον πεζό καθώς διασταύρωνε σε απόσταση 15 μ. από την είσοδο στη λεωφόρο Τ. Παπαδόπουλου, σε σημείο που δεν υπήρχε διάβαση πεζών και σε προχωρημένο σημείο εντός της αριστερότερης λωρίδας την οποίαν και χρησιμοποιούσε ο Κατηγορούμενος, με το αριστερό μέρος του αυτοκινήτου του. Ο πεζός χτυπήθηκε – τραυματίστηκε σε διάφορα σημεία στην αριστερή του πλευρά και αργότερα υπέκυψε στα τραυματά του.*
- *Η ορατότητα ήταν μεγάλη και μπορούσε ο πεζός να γίνει αντιληπτός από μία απόσταση περί τα 50 μέτρα (βλ. μαρτυρία Μ.Κ.1)*
- *Το αυτοκίνητο του Κατηγορούμενου κινείτο με χαμηλή ταχύτητα με αναμμένα φώτα*
- *Ο φωτισμός στο δρόμο ήταν ικανοποιητικός και ακόμη και πρόσωπο με σκούρα ρούχα θα μπορούσε να γίνει αντιληπτό υπό τας συνθήκας»*

Δέχθηκα επίσης, στην απόφασή μου ότι:

«ο Κατηγορούμενος δεν έτρεχε, ήταν εντός της λωρίδας κυκλοφορίας του, είχε αναμμένα τα φώτα οδήγησής του.».

Λαμβάνω υπόψη μου πρωτίστως τη σοβαρότητα του αδικήματος. Έχω βεβαίως υπόψη μου τα νομολογηθέντα στη Γενικός Εισαγγελέας εναντίον Κουκκίδη (2013) 2 ΑΑΔ 191, όπου και αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Κατευθυντήριες οδηγίες αναφορικά με την επιβολή ποινών σε υποθέσεις πρόκλησης θανάτου κατά παράβαση του Άρθρου 210 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, όπως η παρούσα, δόθηκαν στην αγγλική απόφαση R. v. Guilfoyle 57 Cr. App. R. 549, η οποία υιοθετήθηκε από την κυπριακή νομολογία. Στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας v. Αβρααμίδη (1993) 2 Α.Α.Δ. 355 τονίστηκε ότι το είδος και η έκταση της ποινής είναι πρωταρχική ευθύνη του πρωτόδικου δικαστηρίου. Όταν το ατύχημα ο-

φείλεται σε στιγμιαία αβλεψία και το ποινικό μητρώο του κατηγορούμενου είναι καλό, πρέπει να επιβάλλεται χρηματική ποινή και στέρηση της άδειας οδηγού, εκτός αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι για να μη επιβληθεί στέρηση της άδειας. Όταν όμως το θανατηφόρο δυστύχημα προξενείται από εγωϊστική παραγνώριση της ασφάλειας των άλλων προσώπων ή πεζών ή από επικίνδυνη ή απερίσκεπτη οδήγηση, ενδείκνυται η επιβολή ποινής φυλάκισης και στέρησης της άδειας οδηγού. Είναι θεμελιωμένο ότι η πάροδος αρκετού χρόνου από τη διάπραξη του αδικήματος είναι στοιχείο ουσιώδες που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη στην επιβολή ποινής, ειδικά αναφορικά με το είδος της ποινής, αν δηλαδή θα επιβληθεί ποινή φυλάκισης ή όχι.».

Στη Χρίστου Μιχαήλ ν. Αστυνομίας, Ποινική Έφεση 130/2013, απόφαση ημερομηνίας 16/5/2014, αναφέρθηκε ότι:

«Τα θανατηφόρα δυστυχήματα έχουν πάρει διαστάσεις κοινωνικής μάστιγας στη χώρα μας, γεγονός που καθιστά το στοιχείο της αποτροπής εντονότερο στην επιλογή της ποινής. Τα Δικαστήρια δεν μπορούν να αδιαφορήσουν μπροστά στο καταστροφικό αυτό φαινόμενο. Το καθήκον τους για αποτελεσματική εφαρμογή του νόμου επιβάλλει την καθήλωση, μέσω της τιμωρίας, της παράνομης συμπεριφοράς»

Προς όφελος του Κατηγορούμενου λαμβάνω υπόψη:

- Τις προσωπικές του συνθήκες. Σε Έκθεση Κοινωνικής Έρευνας αναφέρεται ότι ο Κατηγορούμενος είναι 81 ετών. Διαμένει με τη σύζυγό του. Έζησε για πολλά έτη στην Αγγλία, δουλεύοντας ως κουρέας κι επέστρεψε στην Κύπρο το 2998 σε ηλικία 60 ετών. Ως διευκρινίστηκε επίσης θα υποβληθεί σύντομα σε εγχείριση και αντιμετωπίζει κατάθλιψη μετά το δυστύχημα, αφού κάποιος συνάνθρωπός του έχασε τη ζωή του.
- Το λευκό του ποινικό μητρώο.
- Ειδικά λαμβάνω υπόψη την ηλικία του Κατηγορούμενου (όπως προαναφέρεται είναι 81 ετών)

Σε συνδυασμό των δύο πιο πάνω παραγόντων (μεγάλης ηλικίας και λευκού ποινικού μητρώου), έχω υπόψη μου και αντλώ καθοδήγηση από την υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας ν. Λουκά, (1992) 2 Α.Α.Δ. 241**, όπου για το ίδιο αδίκημα με το παρόν, σε πρόσωπο ηλικίας 64 χρόνων, επιβλήθηκε χρηματική ποινή. Αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Η νομοταγής ζωή ενός ανθρώπου έχει παρομοιασθεί με τη ζωή του νοικοκυρεμένου ανθρώπου ο οποίος μια ολόκληρη ζωή εξοικονομεί για να βρει τις οικονομίες του στις δύσκολες μέρες. Και η νομοταγής ζωή του εφεσίβλητου αποτέλεσε, είναι φανερό από την προσέγγιση του πρωτόδικου Δικαστή, τις αποταμιεύσεις του στη ζωή από τις οποίες επήρξε για να αντιμετωπίσει μια τραγική και θλιβερή κατάσταση που αντιμετώπισε στο τέλος σχεδόν της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας. Είναι θλιβερό βέβαια διότι μια ζωή χάθηκε, αλλά, δεν νομίζουμε ότι υπό τας περιστάσεις το Δικαστήριο τούτο θα δικαιολογείτο να επέμβει διότι πράγματι επρόκειτο για μια τραγωδία για το θύμα και την οικογένειά του, αλλά το στοιχείο της ευθύνης, δηλαδή, το στοιχείο της υπαιτίου αμέλειας ή παράνομης πράξης του λευκού παρελθόντος και η ηλικία του εφεσίβλητου ήταν τέτοια που εδικαιολογούσαν την επιεική ποινή που του επιβλήθηκε.»

- Τη συντρέχουσα αμέλεια του θύματος το οποίο και διασταύρωσε από ακατάλληλο σημείο (βλ. υπόθεση **Τσιελεπής Γεώργιος ν. Αστυνομίας, (1999) 2 Α.Α.Δ. 401** όπου υπήρχε μεγάλου βαθμού αμέλεια του θύματος αλλά και αντίστοιχη μικρή αμέλεια του οδηγού, η οποία δεν είναι μεν η ίδια περίπτωση με την παρούσα, αλλά λήφθηκε υπόψη και αυτός ο παράγοντας σε κάποιο βαθμό, συνυπολογιζόμενος με τα υπόλοιπους.
- Την αποζημίωση της οικογένειας του θύματος από τον Κατηγορούμενο.

Όσον αφορά την ισχυριζόμενη αμέλεια του κράτους σε σχέση με ειδικές εξετάσεις σε άτομα μεγάλης ηλικίας όπως ο Κατηγορούμενος, που ζητεί να λάβω υπόψη ο δικηγόρος του, υπάρχουν σχετικές ρυθμίσεις για ανανέωση της άδειας οδήγησης άτομα προχωρημένης ηλικίας και δεν είναι της παρούσης να τις εξετάσω, αφού δεν έχω επαρκή δεδομένα σε σχέση ειδικά σε συνάρτηση με την υπόθεση αυτή. Παρά ταύτα, λαμβάνω την αφορμή για να επισημάνω καθηκόντως τη γενικότερη έλλειψη επαρκούς δικτύου δημόσιων συγκοινωνιών, για την οποία έχω δικαστική γνώση, ώστε να μπορούν να είναι πραγματικά εξυπηρετικά και προσβάσιμα τα δημόσια μέσα για να καταστούν ο κανόνας στις μετακινήσεις του πληθυσμού και να μπορούν να εξυπηρετούνται από αυτά και πρόσωπα σε προχωρημένη ηλικία, όπως ο Κατηγορούμενος, που πολλοί εξ' αυτών δεν μπορούν να οδηγούν με ασφάλεια. Η χρήση ιδιωτικών μέσων συγκοινωνίας στην Κύπρο είναι δυσανάλογη και ενίοτε καθίσταται κι επικίνδυνη, αφού άτομα που δεν είναι σε θέση να οδηγήσουν, πολλές φορές το πράττουν, καταφεύγοντας σε μεγάλο βαθμό σε αυτή την επιλογή και από

την έλλειψη ικανοποιητικής δημόσιας συγκοινωνίας (χωρίς βεβαίως αυτή η έλλειψη να αποτελεί δικαιολογία για εκείνα ή να τα απαλλάσσει από τη δική τους ευθύνη).

Με βάση τα πιο πάνω, έχω αποφασίσει να μην επιβάλω ποινή φυλάκισης στον Κατηγορούμενο. Τονίζω ότι η ηλικία του Κατηγορούμενου από μόνη της δε θα συνιστούσε ικανοποιητικό λόγο για να καταλήξω στο να μην επιβάλω ποινή στερητικής της ελευθερίας. Πρόκειται για σοβαρό αδίκημα, που η φυλάκιση του παραβάτη είναι ο κανόνας. Όμως λαμβάνεται υπόψη η όντως πολύ μεγάλη ηλικία του Κατηγορούμενου σε συνδυασμό με το λευκό ποινικό μητρώο, με τα κάποια -έστω μη ιδιαίτερα σημαντικά- προβλήματα υγείας που αυτός αντιμετωπίζει, με τη συμβολή του ίδιου του θύματος στο ατύχημα και την παράλληλη αμέλεια που εκείνο επέδειξε -αφού διασταύρωνε το δρόμο από ένα επικίνδυνο και ακατάλληλο σημείο-, καθώς την αποζημίωση που δόθηκε στην οικογένεια του θύματος.

Επιβάλλεται στον Κατηγορούμενο χρηματική ποινή ύψους €3000, ποσό άμεσα πληρωτέο. Ποσά που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση να κατασχεθούν για πληρωμή του προστίμου. Επιπροσθέτως, ο Κατηγορούμενος θα στερηθεί το δικαίωμά του να αποκτή ή κατέχει άδεια οδήγησης για περίοδο 2 ετών από σήμερα.

.....

Ξενής Ξενοφώντος

Επαρχιακός Δικαστής